

Bloedzone

Enver Husicic

19 januari 2013

Inleiding/introductie

Geweld: is geweld de oplossing?

Het idee voor deze monoloog ontstond toen ik in de trein een gesprek opving, waarin iemand het idee opperde: Laat agressieve voetbalsupporters elkaar de kop inslaan op een groot stuk weiland en je vangt twee vliegen in 1 klap: het tuig hun verzetje en de Nederlandse maatschappij is in 1 keer verlost van het gewelddadige tuig. Ik vond het een weerzinwekkend idee tegelijkertijd fascinerend en ergens vond ik er ook iets in zitten. Als mensen de behoefte voelen elkaar de kop inslaan, waarom krijgen ze niet de kans, om dat te doen, op een plek waar de rest daar geen last van heeft? Een ogenschijnlijk rechtse gedachte, maar als je verder denkt, zou je je kunnen afvragen of een dergelijke plek niet zou bij kunnen dragen aan een vreedzamere samenleving omdat je het geweld op die manier mogelijkerwijze kunt kanaliseren en controleren, of is dat met geweld schier onmogelijk? Mijn verbeelding was in elk geval getriggerd en benieuwd naar het mogelijke antwoord op de vraag of het antwoord op de vraag hoe je het geweld het beste kunt bestrijden, het geweld zelf is, in een daar speciaal voor ingericht gebied, begon ik met het schrijven van de bloedzone. Een verkenning van een radicaliserend en steeds gewelddadiger wordend Nederland waar grensrechters worden doodgetrapt en ambulancebroeders worden gemolesteerd in de schaduw van de alsmaar groter wordende financiële, economische en morele crisis, zo het lijkt. Waar komt dit geweld vandaan? Wat biedt het de mensen die zich eraan overgeven? En wat zijn de effecten op de lange duur?

De bloedzone is tevens een persoonlijke zoektocht van mij als schrijver, naar mijn fascinatie voor geweld in zowel theater als in films. Wat trekt mij aan in het geweld? Wat zegt het over mijzelf als schrijver? Wat zegt het over mij als mens? Wat vind ik in het geweld? Wat zoek ik in het geweld? Wat fascineert mij in het geweld? In de bloedzone heb ik mijn persoonlijke zoektocht gecombineerd met invloeden zoals de roman *Heart of Darkness*, de energetische dramaturgie van de film *a Requiem for a Dream*, *Nevermind* van Nirvana, en *Skeleton* van Abe Vigoda, het werk van Sarah Kane, de muziek van Nirvana, het werk en leven van Mark Rothko, het boeddhisme, de spirituele zoektocht van de Westerse mens in het algemeen en nog veel meer. Het is een verslag van een jarenlange zoektocht naar de essentie van schrijven en zijn in een alsmaar veranderende wereld waar niets maar dan ook niets zeker lijkt te zijn.

Man (De illustere baron Mr suicide-dos selfdestruct De Radicaliserende Hollander van Fortuyn tot Neder fundamentalisme tot Europese Union) ligt in een ligbad vol bloed. Hij heeft een gruweldaad op zijn geweten en vertelt ons zijn beweegredenen. Rookt sigaar en spreekt het publiek toe. Bloed druppelt uit het plafond en door de kieren de ruimte in, tot alles rood is als bloed, rood als bloed, bloedrood, als bloed

BEGINSTUK

*Proloog/Overview/Context

Ik zag een volk van gekkigheid onder auto' s kruipen
Ik zag een radeloos volk
Een richtingloos volk met de hete adem van de vooruitgang in de nek
Ik zag een stekend vloekend razend volk op zoek naar een heden
Zich krampachtig vastklappend aan een of ander verwaterd verleden

Ik zag een volk van kwezels en kwasten
Ik zag een volk dat bij zichzelf op de koffie ging en alle koekjes op at
Ik zag een volk dat zichzelf kwijt was
Ik zag een volk zonder identiteit
Ik zag een zinkend schip bemand door blinde kapiteins

Ik zag een volk dat als een dode boom uit elkaar viel
Ik zag een volk dat hard was
Ik zag een droom van grote rode letters
Ik zag een volk dat van pure wanhoop de grenzen opengooide
En weer dicht

Ik zag een volk dat van pure wanhoop de dijken oppeuzelde
De instituten
Het gezag
Ik zag een volk
Gezag loos ten onder gaan
Ik zag een volk dat iets van zich afwierp zonder te weten wat
Roemloos ten onder ging in een zee van peuken faillietverklaringen en
Mayonaise

Ik zag een volk dat zichzelf in de uitverkoop deed

Ik zag een volk dat in de schulden stond
Ik zag een volk dat zichzelf prostitueerde
Ik zag een volk dat in zichzelf sneed
Ik zag een volk dat een ander wilde zijn
Ik zag een volk dat zichzelf verloochende

Ik zag een volk dat zichzelf injecteerde
Ik zag een volk dat stierf aan een overdosis vals fatsoen
Ik zag een volk dat zichzelf de rug toekeerde
Ik zag een volk dat zichzelf vergat
Ik zag een volk dat de ander vergat
Ik zag een volk dat deed of het vergat
Ik zag een volk dat selectief was
Ik zag een volk dat arm was
Ik zag een volk van zestien miljoen missing linken
Ik zag een volk dat op een dag spoorloos was verdwenen
Opgegaan in rook

Ik zag een volk dat met de noorderzon was vertrokken

Ik zag een volk zonder een stem
Ik zag een volk zonder ogen
Ik zag een volk dat verdronk in een zee van onuitgesproken gevoelens
Woorden
Gedachten
Ik zag een volk
Dat opging in een oeverloze oceaan van doodverwend afgereageerd shoppen
En zinloos eigengericht geweld
Ik zag een volk
Dat aan zichzelf ten onderging
Ik zag een zelfdestruïctief volk
Ik zag een volk dat bij de les moest worden geroepen
Maar ik wist niet hoe
Ik wist niet hoe

*Mijn executie

Mijn ogen vallen uit mijn kassen
De diepte in

Ik braak eilandjes
Geronnen bloed
En ik huil

Ik had nog zoveel
Willen worden
Willen zijn
Ik had nog zoveel
Willen zien
Willen horen
Willen voelen
Willen doen

Of ik een jongen
Of een meisje ben
Is niet te zien
Niet meer

Ik weet dat het over is
Ik weet dat het voorbij is
Hier alleen in de kou
Van mijn uitzinnige executie
Verlaten en alleen

Ik realiseer me
Wat ik gedaan heb
En het maakt me woest
Verdrietig
En insane
En dolgelukkig
Ja door de pijn
En de wroeging
Die in dit laatste uur
Van mijn leven komen opzetten
Als gruwelijke alles verwoestende stormen
Wordt stil gefluisterd
Door de roes
Die nog steeds door mijn bloed raast
De aangename roes
Van het doden
De aangename roes
Van het killen
Van het vernietigen
Van het zijn

De hitte
Het vuur
De volts
Aangenaam
Aangename strelingen
Van volts
Volts gaan op
In stemmen
Stemmen gaan op in
Zee
In bloed
Een continuüm
Een continuüm
Het bestaan een continuüm
Een zichzelf tot in de oneindigheid
Herhalende roes
Van moorden
Van killen
Van zijn
Van bestaan
Van sterven
Van bestaan
Van sterven

Nooit meer kruipen
Nooit meer mij anders voordoen
Dan wie ik ben
Nooit meer mij schikken
Naar andermans wil
Nooit meer op mijn hoede zijn
Nooit meer achterdochtig zijn
Nooit meer de verliezer zijn
In dit kansloze spel
Dat ze het leven noemen

Kille zwarte handen
Tillen mij uit mijzelf
Houden mij boven de oceaan
En een dichte duistere mond
Vol abstracte spinnenliefde
En fist fuck porno
Blaast mij liefdevol
Uit over het bestaan

Had zo' n plek maar bestaan
Dan had ik nog geleefd
Dan was ik er nog geweest
Dan had ik mijn dromen waar kunnen maken
Dan had ik alsnog naar New York kunnen gaan

We komen er niet uit
Zolang we blijven muiten
En trappen
En slaan
Om het muiten
Het trappen
En het slaan
Komen wij er niet uit
Voor zover wij er al uit zouden komen
Als wij al die even bevrijdende
Als verderfelijke dingen
En shit elkaar niet aan zouden doen
Nee
Niemand heeft de antwoorden
Zelfs God niet
Hij heeft ze zo diep
In ons begraven
Dat hij ze zelf niet meer
Kan vinden

*En God

En God creëerde een wereld
Vol verleidingen
En vol geweld
En diep verscholen in dat geweld
De inzichten
De antwoorden
En God creëerde zo'n wereld
Om de jongen uit de tent te lokken
Om de jongen te spiegelen met zichzelf
Om de jongen te bevrijden
Van zichzelf
En de jongen bevrijdde zichzelf
En het werd een bloedbad
Ja, het werd een bloedbad

Bijna bevrijd mama
Bijna bevrijd mama
Bevrijd van die woede
Bevrijd van die haat
Bevrijd van die frustratie
Bevrijd van mijn verminkte
Spiegelbeeld
Bevrijd van de machteloze
Levensgevaarlijke
Opgefokte
Hufter in de spiegel
De opgefokte hufters
Om mij heen

Ik ben bijna bij God mama
Ik kan zijn ballen van goud
Zien mama
Ik kan ze bijna aanraken mama
De ballen van god
Ik schreeuw van genot
In de wetenschap
Dat ik geleefd heb mama
In de wetenschap
Dat ik voor een kort
Gewelddadig
Allesvernietigend moment
Tot mijn volle wasdom kwam

Nog even en alles zal over zijn
Eerst zal alles roodkleuren
En dan zal alles bloed zijn
En dan zal dat bloed veranderen in een diepblauw
Waar ik in oplos
En tot mijzelf kom
Dat wil zeggen tot mijn kern, mijn essentie, het niets
Dat alles bij elkaar houdt
De anusvormige trechter
Waaruit alles geboren wordt
En waarin alles verdwijnt
De bommen, de granaten
De rondslingerende ledematen
En het vuur

Eindelijk de rust
Eindelijk de rust

Bloed

Rood als bloed

Bloed als rood

En dan het licht

En dan de stemmen

En dan het uit

En dan het bloed

En dan de stemmen

En dan het rood

En dan...

*

Het licht
Bloed

Rood als bloed

Bloed als rood

En dan het licht

En dan de stemmen

En dan het uit

En dan het bloed

En dan de stemmen

En dan het rood

En dan...

En dan het rood

En dan. .

Het licht

Alsnog het licht

En alsnog het bloed

Want alleen in het bloed zijn wij 1
Want alleen in het bloed zijn wij gelijk
Want alleen in het bloed stromen wij over
In elkaar en uit elkaar
Geen verschillen
Geen meningsverschillen
Geen jaloezie
Geen haat
Geen racisme
Zwart geel paars blauw van buiten
Van binnen stroomt het bloed in 1 kleur rond
In het bloed zijn wij dezelfde
Hetzelfde grote dolende twijfelende
En zoekende lichaam
In het bloed zijn wij 1

*Pleidooi voor een bloedzone

Release da tension
We need to release da fucking tension
We gaan te snel
We gaan te hard
En tegelijkertijd te traag
We worden een nieuwe wereld
Ingeduwd
Maar we spartelen tegen
Niet zo vreemd
We zijn bang voor het ongekende
Maar het frustreert ons
En het maakt ons boos

En verontwaardigd
Er wordt teveel van ons verwacht
Geëist
In veels te korte tijd
Keuzes
Keuzes
Terwijl het gat
Van de crisis
Steeds dieper
Ons bloedende rectum doorboort
Give us some space
Geef ons een bloedzone
Tennis? Been there done that
Schaken? Been there done that
Luister
De mens heeft een constante
Behoefte aan iets nieuws
Wij zitten een beetje vast
Wij zitten een beetje vast
Luister ik zie overal nog steeds
Voetbalclubs
En karateclubs
En schaakvereniging
Ik zie overal nog steeds
Dezelfde saaie zuilen
We moeten vooruit mensen
Ik bedoel ik zie een behoefte
Waar in niet voorzien wordt
Ik zie een radicaliserend
Steeds bozer wordend Nederland
Dat behoefte heeft aan 1 ding:
Matten schoppen
En slaan
En trappen
Hier lees de kranten er maar op na
Het ene zinloze geweldslachtoffer
Na de andere
Je wordt er gewelddadig van
Ziet u die scherven?
De oude ming vazen van mijn vrouw
Ik flikkerde ze stuk
Tegen de muren
Hoezo? Ze korten op mijn AOW
Ze bezuinigen alles weg

Die modderfokkers
En vorige week is mijn fiets gestolen
Een mooie roze mountainbike
Ik ween nog tranen met tuiten
Ik heb behoefte aan een zone
Een bloedzone
Een vrijplaats
Een plek waar het mag
Een gedoogzone
Voor het boze verongelijkte deel van mij
Een bloedzone
Een zone waarin ik mijzelf kan zijn
Zonder dat voor mij bepaald wordt
Hoe ik mij wordt geacht te gedragen
Als ik mijzelf wil zijn
Een zone waarin ik boos kan zijn
Als ik boos wil zijn
Een gebied waar ik mag janken
Als ik janken wil
Een gebied waarin ik zwak mag zijn
Als ik zwak ben
Een gebied waarin ik sterk kan zijn
Als ik mij sterk voel
Een zone waarin alles maar dan ook alles geoorloofd is
Een zone waarin het toegestaan is
Om in je blote lul de straat op te rennen
Als je daar behoefte aan hebt
Een zone waarin je de eerste de beste asociaal
Die jou het ziekenhuis in rijdt
Terug mag pakken
Op zijn muil mag slaan
Net zolang tot zijn schedel breekt
Een zone waarin je compromisloos
Wraak mag nemen
Alsof je de sharia zelve bent
Een zone waarin je je als een onbeschaafde
Berber mag gedragen
Rond mag rijden op gestolen scooters
Mag spugen naar vrouwen
Ze mag aanranden
Ze mag verkrachten
Een zone waarin je jezelf mag zijn
Je meest vieze duistere smerige zelf
Een zone waarin jij jezelf helemaal kan laten gaan

Zoals zij zich laten gaan
Een zone waarin je geconfronteerd wordt
Met je nietige zelf
Een zone waarin je van dader
Wordt gereduceerd tot weerloos slachtoffer
Een zone waarin je van arrogante westerling
Wordt gereduceerd tot wanhopige Afrikaan
Verdrinkend in je eigen bloed
Een cleansing
Een purification, een purificatie
Een terug naar de roots
Een terug naar de basis
Een terug naar het vlees
Dat wordt afgeslagen van de botten
Waarop de botten worden gekookt
In het vet van het nihilisme
Waarin wij verzand zijn geraakt
In de hoop om onszelf los te weken
Van de fatalistische seksreizen
De bezoekjes aan Bangkok
De onbeschermden sekspartijen
De geblindeerde orgies
Die ons leven nog de schijn van betekenis moeten geven
Ik heb behoefte aan een zone
Een bloedzone
Een vrijplaats waarin ik voor een laatste keer
Ongerept en totaal focked up mijzelf kan zijn
In het licht van het naderende onheil
Van de Islamitische overheersing
Ja, ik zeg het u straight in the face
Ik heb behoefte aan
Een zone waarin je wordt teruggeworpen
Op je stuk geïndividualiseerde zelf
Op je stuk geïndividualiseerde stukgelopen platgetrapte zelf
Niets meer dan een hoopje spiegelbeeld in de marge
Van wat ooit je vindingrijke idealistische zelf was
Kapot geshopt
Stuk geleend
Gaar geneukt
Totaal bevredigd
Maar onbevredigd
Niets onbevredigender
Dan de totale bevrediging
Ik heb behoefte aan een zone

Een bloedzone
Een donker huis
Vol mensen met maskers
Inhakkend op mij
En op mij
Een grote horrorfilm
Een grote payback
Een grote zinloze slachting
Zoals het leven zelf
Ik bedoel we kunnen vliegen
Naar de maan
En terug
We kunnen alles wat we willen
We hebben de intelligentie
Van fucking God
In alles wordt voorzien
In elke behoefte wordt voorzien
Maar waarom dan
In deze behoefte niet?
Maar waarom dan niet
In deze behoefte?
We zijn toch zo modern
En zo geëmancipeerd?
En tolerant?
Waarom kijken we dan en masse weg
Als het weer eens escaleert?
En waarom doen we het dan af
Als zinloos geweld?
Misschien zit er wel meer achter
Misschien schuilt er achter elke daad
Van ogenschijnlijk zinloos geweld
Wel een daad van zingeving
Wel een verbijsterend
Uitzinnig moment
Van zelfrealisatie
Een kleine human big bang
Een wedergeboorte

Ik wil niet thuisblijven
Over loze bullshit praten
Met mijzelf, bij gebrek aan een ander
Ik wil niet thuisblijven
En wegzinken in zinloze programma' s

Me spiegelen aan zinloos immoreel nieuws
Zoals RTL boulevard
Wat interesseert het mij
Dat de kut van Yolante Cabau of de humortumor van Sylvia van der Aars
Vaart
Misvormd door gonorrhoe blijkt te zijn?
Ik wil de straat op
De strijd aangaan met het tuig
Ik wil ze aan stukken hakken
Ik wil ze met hun gsm' etjes
Net zo hard in de kont verkrachten
Tot ze stoma-rijp zijn
Ik wil ze aan hun leren jasjes ophangen
En hun moeders wil ik in kokend vet
Gaarkoken
De dikke volgevreten lijven
De dikke volgevreten schemerlijven
Van die dikke pinguïns uit de bergen
Die hier hun jongen droppen
Alsof het fucking mortierbommen zijn
Kutmarokkaan
Na kutmarokkaan
Om over de Afrikaanse negers uit Polen
Nog maar te zwijgen
Ik wil niet langer verdwijnen
In de satanistische ogen van Albert Verlinde
Ik wil niet langer verdwijnen
In de glazige poriën van Linda de Mol
Ik wil niet langer kapotgaan
Ik wil niet langer seconde voor seconde stukgaan
Aan mijn frustraties
Mijn onvermogen
Mijn onmacht om iets te doen
Tegen het keren van het tij
Tegen de zondvloed die ons land overspoelt
Het Amerikaans-islamitische consumptie denken
Het religieuze fanatisme
De muitende abortusboten
De lachende pausen
Ik wil en ik kan niet langer toezien
Hoe de puurheid
Hoe het vroeger wordt vernietigd
Hoe de speeltuintjes worden omgebouwd
Tot neuk-garages

Waar groot geschapen Surinamers
Heroinehoertjes uitwonen
Alsof het gratis flats zijn
Ik kan niet langer toezien
Hoe onze kinderen worden verminkt
Door de media
Door de filmindustrie
Door de muziek
Door de rapmuziek
Ik kan niet langer toezien
Hoe Dries Roelvink
In de schaduw van mijn verbeelding
Baby' s blijft verkrachten met zijn kutmuziek
Tot ik er fucking scheel van zie
Ik kan niet langer stil blijven zitten
Verminkt en geterroriseerd
Maar het mag niet
En dat drijft me tot waanzin
Tot woede
Geef mij een plek waar het mag
Ergens in de schaduw van onze
Zogenaamde imperialistische
Alles koloniserende en uitbuitende beschaving
Geef mij een wijk
Geef mij een Bijlmer
Geef mij een knuppel
En een gun en laat mij muiten
Zoals de hooligans
En zoals het tuig
Geef me een Abu ghraib in de polder
Waar ik me tegen betaling kan uitleven
Op vermiste dood gewaande terroristen
Geef mij een bin laden om in te snijden
Om anaal te bewerken met stroomstootwapens
Zodat ik mijzelf even vergeet
Ik ben dolende
Ook ik ben dolende
Tussen mijzelf
En tussen de ander
Tussen mijn Holland
En tussen mijn Europa
Tussen mijn heteroseksualiteit
En tussen mijn homoseksualiteit
Tussen mijn biseksualiteit

En tussen mijn bestialiteit
Tussen mijn atheïsme
En tussen mijn agnosme
Tussen mijn geloof
En tussen mijn ongeloof
Tussen mijn linkerhersenhelft
En tussen mijn rechterhersenhelft
Tussen mijn beschaving
En tussen mijn onbeschaving
Tussen mijn licht
En tussen mijn dichter
Tussen mijn creatieve kracht
En tussen mijn destructie
Tussen mijn zelfbeeld
En tussen mijn spiegelbeeld
Geef mij een bloedzone
Geef mij de ruimte om mijzelf te bevrijden
Een bloedzone
Ik had zo' n behoefte aan een bloedzone
Dat ik er misschien wel 1 bedacht
Ik had zo' n behoefte aan zo' n plek
Dat ik mij plots in 1 bevond
Misschien had ik zo' n behoefte
Aan zo' n plek dat hij daadwerkelijk vorm kreeg
Een soort van de wens is vader van
De gedachte
Of de gedachte is vader van de
afin

Ik pleit voor een bloedzone
Een gedoogplaats voor geweld
Ja ik pleit voor een gedoogzone
Een vrijplaats voor geweld
Een plek waar het oké is
Om elkaar helemaal de tering te slaan
Ik pleit voor een gebied
Waar het tuig mag worden afgeranseld
Waar het elkaar mag afranselen
Het gehufterte
Sterker nog: ik zou zo'n plek verplichten
Van jongs af aan
Je kinderen naar de bloedzone sturen
Waarom?

Om de connectie met onze
Gewelddadige zelf vorm te geven
De ruimte te bieden
Te bevrijden
Geweld is als met angst
Hoe harder je het ontkent
Of er voor vlucht
Hoe sterker het wordt
Ik pleit voor een bloedzone
Om ons land te redden
Van de opgekropte frustraties
Ik pleit voor een bloedzone
Om ons land te redden
Van de woede die ons kapotmaakt
Om zo plaats te maken
Voor ons gezonde verstand
Dat we zijn kwijtgeraakt
In onze woede tsunami
Onze verongelijktheidsunami
Onze losbarstende woede
Die zich richt op onze gezagdragers
En onze instituten
Neen
Laten wij ons geweld
De ruimte geven in daarvoor bestelde bloedzones
Ik bedoel er loop genoeg mensen rond
Die het heerlijk vinden
Om geslagen te worden
Zoals mijn buurvrouw Bertha
En er lopen genoeg mensen rond
Die het lekker vinden om geslagen te worden
Zoals ik
Luister ik pleit voor een bloedzone
Niet alleen om ons te bevrijden
Van het geweld
Maar ook om er mee kennis te maken
Het te begrijpen

Ik bedoel wat is het geweld eigenlijk?
En waarom sluipt het uit de kooi
Van ons verstand
En richt het ravages aan
In onze steden?
En onder onze mensen?

Ik bedoel hoe voorkomen we
Dat onschuldige mensen
Het slachtoffer worden
Van de bloedwoede
De verveling de apathie van anderen?
Research!
Verdomme Research!
En ontspanning
Ontspanning door te researchen
Al muitend op zoek naar de kennis
En naar het licht!
Stuur de potentiële daders
Naar de bloedzone
En laat ze aan den lijven ondervinden
Wat het geweld ze brengt
Ik pleit voor een bloedzone
Om te voorkomen
Dat mensen de fout in gaan zoals ik
En zich uitleven op de eerste de beste
Willekeurige passanten

We zitten vast, in een kooi
We zitten vast als beesten
Daarom gedragen we ons als beesten, ziet u?
Hoe meer ik u belemmer in uw bewegingsvrijheid
Hoe harder u zult gaan grommen en bijten
Zie het spiritueel
Luister
Luister
Het menselijk karakter
Heeft twee polen
Een lichte
En een donkere
Een beschaafde en een onbeschaafde
En zolang deze maatschappij
Niet beiden faciliteert
Zal er geen liefde en geen vrede zijn
Alleen oppervlakkig middelmatig geluk
En perversie
We hebben een plek nodig
Waar wij ons kunnen uiten
Echt kunnen uiten
Zonder dat de staat
Zich ermee bemoeit

Een vrijplaats
Een bloedzone
Een kalm en vredig en rustig oord
Van eeuwigdurende belegeringen
Van kermende krijsende zwaargewonde kinderen
Een party
Zinderend van bloed en kogels
Een metafysische chillruimte
Waar doden vallen, wordt niet gedacht
Waar doden vallen, wordt gehandeld
Waar doden vallen, is de mens scherp
Waar doden vallen, daar wordt er geleefd
Op zon plek, zo' n oorlog, zo' n bloedzone
Heb je geen tijd voor reflectie
Voor trauma' s
Voor angsten
Voor verdoving
Hoe kwam ik op het idee?
Tijdens een blowsessie
In dit heerlijke bad
Ik zag het helemaaaaal voor me
En ik schreef het op
Aan de binnenkant
Van mijn kop
Just in case

MIDDENSTUK

*

*Kleurrijke beschrijving en omschrijving van mijn gruweldaad die voorkomen
had kunnen worden als een bloedzone had bestaan*

Had zo' n plek bestaan
Dan had ik mijn shit
Daar afgereageerd
Dan was het gedoogd
Getolereerd
Dan was het begrepen
Dan had ik nog geleefd
Dan was het niet geëscaleerd
Dan had hij nog geleefd
Dan had zijn dochter
Nog steeds haar vader gehad

Dan had ik nog geleefd
En dan had ik nog kunnen reizen
Kunnen fisten
Kunnen beffen
Kunnen schilderen
Kunnen vingerverven
Maar nee
In zoiets voorziet de maatschappij niet
Te bekrompen
Te narrowminded
Had mij die escape gegund
You narrowminded fucks
Had me zo' n plek gegeven
Had me een lekkere geile plek gegeven
Waar ik zo' n fokker
Helemaal lens had kunnen slaan
Buiten het juridische vangnet
Van de dood
Waar in wij verstrikt en angstig
Rond dolen bang voor de
Repercussies van dit gruwelijke
Systeem
Deze dictatuur van de regeltjes
Vervaardigd door de elite
In hun veilige gated communities
Waar ze hun onvrede op elkaar uitleven
Tijdens vieze gemaskerde seksfeestjes
Met minderjarige ama's
En dure fistfuck en sm parties
Die ik met mijn salarisje niet kan betalen

Zien jullie die foto?
Van die verkrampde glimlachende
Jongeman?
Half verscholen tussen zijn uitbundig
Lachende vrienden?
In een schaduwte van schaamte?
Netjes in pak
Terwijl zijn vrienden in hun
Joggingsbroeken
Hun vingers in bitches steken?

Hij is restricted
Zo lijkt het wel

Gevangen tussen wat hij zelf wil
En wat anderen van hem verwachten
Hij is restricted
Zo lijkt het wel
Zijn dromen lijken te botsen
Met wat het leven
Daadwerkelijk voor hem in petto heeft
Hij probeert te vechten
Tegen wat hem ervan weerhoudt
Zichzelf te zijn
Te worden
Maar wie is dat?
Wie is hijzelf?
Hij zoekt en hij zoekt
In zijn hoofd
Hij schuwt elke expliciete handeling
Of uitspraak
Bang om er voorgoed
In te blijven rond dolen

Zien jullie hoe die verkramp
Glimlachende jongen
Er met zijn gedachten niet bij is?

Hoe hij ergens anders zit? Met zijn gedachten?
Hoe hij zoekt
En zoekt en zich daarvoor schaamt?
Lijkt te schamen?
Hoe hij bedenkt hoe hij overkomt?
Hoe hij bedenkt hoe hij zijn cool kan bewaren?
Hoe hij bedenkt hoe hij los kan gaan
Zoals zijn vrienden
Zonder zijn cool te verliezen?

Hij zit vol schaamte
Of niet?
Hij zit vol angst
En vol schaamte
Of niet?
Hij is zoekende
Hij heeft geen clue
Hij is zoekende
En dat drijft hem tot wanhoop
Tot woede

Tot razernij
Want zij, zijn vrienden, weten het wel
Zij lijken het wel te weten
Zij hebben overal een reactie op
Een gevatte reactie
Zij steken ongegeneerd hun vingers
In bitches
Hij niet
Hij houdt ze keurig in zijn zakken
Zijn vingers
Zijn woorden kiest hij zorgvuldig
Zo zorgvuldig
Dat niemand weet
Wat hij nu eigenlijk wil zeggen
En hij weet het
Hij voelt dat ze het voelen
En hij baalt ervan
Hij zou het uit willen schreeuwen
Maar hij zwijgt wijselijk
Terwijl de wereld schreeuwt
En verhuftert
En radicaliseert
Bewaart hij netjes zijn cool
Zijn beschaving
Maar voor wie?
Waarom?
Ze zien hem niet
Ze horen hem niet
Ze schofferen hem
Ze lopen over hem heen
Hij bestaat niet voor ze
Hij bestaat niet voor ze
Hij bestaat niet voor zichzelf
En hij weet het
En ze weten het
Hij zou het uit willen schreeuwen
Maar hij zwijgt

Hij laat zichzelf niet kennen
Hij laat zichzelf niet zijn
Onderdrukt zijn woede
Zijn angsten
Zijn frustraties
Die toenemen

En toenemen

Hij is zo' n typische
Tikkende tijdbom der Nederlanden
Herkent u ze ook?

Zien jullie die krampachtige jongen?
Van een tikkende tijdbom?
Tussen zijn uitzinnige vrienden?
Enigszins verdrietig uit zijn ogen kijkend?
Niet in staat om het leven te leven?
Maar met zijn hoofd in de reet
Van zijn zelfcensuur?
Zweethanden?
Zien jullie die jongen?
Die jongen dat ben ik
Of beter gezegd, die jongen, dat was ik

Wat? Wat ik op mijn geweten heb?
Je wil het niet weten
Jongen je wil het niet weten
Luister, het escaleerde
Ik escaleerde
Ik heb altijd gezegd
Als ik iemand zoiets flik
Dan maak ik er een eind aan
Als ik iemand het licht uit de ogen sla
Dan elektrocuteer ik mezelf
In mijn eigen volgescheten badkuip
Dan trek ik aan dat touwtje
En dan flikkeren al die gonzende
Elektronische apparaten
In mijn stinkende pis badwater
En dan word ik levend gefrituurd
Zo in mijn sas met Anusdas
Zo in mijn sas met Badedas
Welkom in mijn eigen volgescheten
Badkuip
Het is een heerlijke badkuip
Van waaruit je heerlijk aftrekken kunt
Ik heb altijd gezegd
Als ik, mr. suicide-dos self destructo
Een gewelddadigheid bega

Dan mogen jullie mij in mijn badkuip
Flikkeren en me levend elektrocuteren
Als een Chileense zwervhond
Serieus
Ik heb de beschaving altijd erg belangrijk gevonden
Een kapstok
Om mijn levenswijsheden en intellectuele inzichten
Aan op te hangen
Mijn menselijke masker so to speak
It fell to fucking pieces
De gefragmenteerde structuur
Van een focked up toneelstuk
Ik sloeg hem dood
Ik sloeg hem fucking kanker dood
En het voelde goed
En het voelde fucking lekker

Jullie willen weten waarom
Jullie willen weten waarvoor
Maar ik kan geen antwoord geven
Geen eenduidig antwoord
Dus blijven jullie gillen
En slaan en martelen
En molesteren

Jullie flikkeren nu
Een oceaan aan transistors
En televisies in mijn bad
En bewerken mijn hoofd met een taser
Ik blijf mogelijke
Beweegredenen spuien
Maar het is niet genoeg
De antwoorden
Voldoen niet aan jullie eisen
Jullie verwachtingen
Mijn antwoorden
Zijn te complex
Jullie willen een eenduidige
Verklaring
Voor mijn daad
Voor mijn gedrag
Jullie willen 1 reden
Niet driehonderd mogelijke redenen
Jullie willen een eenduidige

Verklaring
Voor wat mij dreef
Tot mijn bloederige daad
Zodat jullie een eenduidige
En simpele oplossing
Kunnen bedenken
Maar die kan ik jullie niet geven
Een simpele
Eenduidige verklaring
Een pilletje tegen de agressie
Een pilletje tegen de verharding
Een pilletje tegen de verloedering
Jullie eisen
Een simpele eenduidige verklaring
Maar die kan ik jullie niet geven
Dus blijven jullie slaan
Blijven jullie steken
Blijven jullie waterboarden
Blijven jullie me slaan
In deze ruimte
Die verandert
In een roodgekleurd slachthuis
Een bloedzone
En tussen jullie vertwijfeling door
Zie ik jullie genieten
Hoor ik jullie kreunen
Voel ik jullie genieten
Zoals ik genoot
Van mijn vrijheid
In dat epicentrum
Van mijn losgebarsten geweld

Niet mijn vrouw
Jullie poten af
Van mijn vrouw
Ik smeeek jullie poten af
Van mijn vrouw
Niet mijn vrouw
Poten af
Poten af van mijn vrouw
Niet mijn vrouw
Laat mijn vrouw los
Modderfokkers
Laat haar los

Ilse?
Ilse?
Zeg iets?
Ilse?
Niet mijn vrouw modderfokkers
Ik vermoord jullie modderfokkers
Niet mijn vrouw
Niet mijn vrouw modderfokkers
Jullie sleuren haar naar boven
De kamer hierboven
En jullie nemen haar te grazen
1 voor 1 snijden jullie haar anders open
Laten haar doodbloeden

Ik kan jullie geen antwoord geven
Ik kan jullie alleen maar doorverwijzen
Naar het duistere licht in zich zelf
Jullie bloedzone
Jullie bloedzone
Onze bloedzone
Ik kan jullie alleen maar doorverwijzen
Naar jullie hoogstpersoonlijke eigen
Bloedzone
Die schreeuwt om bevrijding
Om ontplooiing
Om bestudering
Liefdevolle bestudering
En verkenning
En misschien bevrijdt die zone
Jullie wel
Misschien ligt daar de sleutel wel
Die sleutel voor dat slot
Op de deur naar jullie vrijheid
Misschien ligt daar
In het gonzende hart
Van jullie zinderende latente geweld
Jullie verlossing
Jullie vervolmaking wel
Het licht wel
Ik vond daar het licht
Ja, ik vond het
En ik raakte het weer kwijt

Iedereen heeft er 1
Iedereen heeft er 1
Onder zijn dikke laag
Zijn dikke schild
Van aangeleerde beschaving
Heeft iedereen
Een eigen bloedzone
In dromen hoor je het kolken
In dromen hoor je het zuchten
In dromen hoor je het razen
Je wordt wakker
In de veronderstelling
Dat het maar een droom was
Maar dat is niet zo

Bijna bevrijd
Bijna bevrijd
Bevrijd van jullie stompzinnigheid
Om alles maar in formules
Te willen vatten
Bevrijd van jullie fascistische drang
Om alles maar in begrijpelijke hokjes
Te willen douwen
Te proppen
Bevrijd van jullie frustraties
Bevrijd van al die gefrustreerde
Modderfokkers om mij heen
Die in hun drang
Naar liefde, vrede en geluk
In vrede
Voor zichzelf
En hun families
Alles vernietigen wat ook maar
Een beetje naar nuance neigt

*Zijn dochter

Ze was een jaar of acht
Ouder was ze niet
Ze stond daar maar
Met de bloedspatten
Van haar vader in haar gezicht

Wat me bezielde?

Geen idee
Wat me bezielde?
Geen idee

Ik had haar kunnen omhelzen
Ik had kunnen zeggen sorry
Ik had haar kunnen omhelzen
Ik had kunnen zeggen het was een droom
Ik had kunnen
Ik had haar kunnen omhelzen
Ik had haar kunnen beschermen
Ik had haar kunnen troosten
Ik had haar
Maar ik lachte
En ik sloeg door

Ik had mijzelf in kunnen slikken
En uit kunnen poepen
Alsof ik er nooit geweest was
En mijn daad dus ook niet

Ik had mijzelf kunnen wegstrepen
Ik had mijzelf kunnen afvinken
Ik had mijzelf kunnen deleten
Mijn geschiedenis
Mijn geboorte
Mijn jeugd
Mijn puberteit
En al die momenten daarna
Mijn ouders
Hun geschiedenis
Hun roots
All the way back
Tot the first fokking human being
All the way back
Tot the eerste levensvorm
De eerste bacterie
All the way back
Tot het eerste stukje materie
All the way to the big bang
All the way to het zalig makende
Alles troostende alles en iedereen
Vergevende en troostende niets
Maar ik lachte

En sloeg door
En zij, zij stond daar maar
Zijn dochter

Ik had haar kunnen wegstrepen
Ik had haar kunnen deleten
Ik had alles kunnen wegstrepen
Ik had alles kunnen deleten
Zoals ik mij mijn hele leven
Had weg gestreept
En gedeletet
Om plaats te maken
Voor anderen
Voor de beschaafde
Geciviliseerde versie van mijzelf
Ik had alles ongedaan kunnen maken
Alles
Ik zweer het je
Ik had alles met een smak
Ongedaan kunnen maken
Maar ik lachte

Ik had haar kunnen omhelzen
Ik had haar kunnen troosten
Ik had haar kunnen beschermen
Maar ik lachte
Ik lachte
En ik sloeg door
Tot alles op was
Over was
En voorbij was

*De Froger/Mogelijke motieven

Waarom ik het deed?
Geen idee
Wat de trigger was?
Geen idee
Misschien zei hij wel iets
Over mijn haren
Of over mijn neus
Misschien zei hij wel iets
Over mijn loopje
Misschien zei hij wel iets

Over mijzelf
Zonder daadwerkelijk iets te zeggen
Misschien confronteerde hij
Mij wel met een deel van mijzelf
Dat ik niet wilde zien
Misschien confronteerde hij mij wel
Met dat stuk van mijzelf
Dat ik niet wilde zien
Koste wat kost wilde vermijden
Om te zien
Misschien ook wel niet
Misschien ook wel helemaal niet
Misschien ook wel niet
Misschien ook wel helemaal niet
Misschien ook wel niet
Misschien
Misschien
Misschien

*Inmiddels/De ogenschijnlijke verlossing/Mijn geweld

Ik zat inmiddels boven hem
Hij lag op de grond
En ik sloeg en ik sloeg
Op zijn neus
Tot zijn neus een brei was
Het voelde goed
Als een bevrijding
Alsof alles van mij af viel
Mijn schaamte
Mijn nette manieren
Mijn buigzaamheid

Ik was eindelijk even verlost
Van de zware lasten
Van mijn volwassen bestaan
Even bevrijd van de nukken
En de grillen van onze veeleisende maatschappij

De mensen keken met open mond toe
Ze stonden als aan de grond genageld
Een enkeling moedigde mij aan
Ik had de aandacht

Dat was zeker
All eyes were on me
En het voelde goed
Als een licht
Dat onder mijn huid kroop
En mijn koude
Verwarde en eenzame
Botten verwarmde
Het vuur opstookte in mijn bloed
Dat uitzinnig tekeer ging

Alsof ik mijn hele leven
In een harnas had gezeten
Van correct handelen
En alles maar over mij heen laten komen
Van ja en amen
En burgerlijke gehoorzaamheid
Een harnas
Je moet dit
Je moet zus
Je moet zo
Dat mij ervan had weerhouden
Tot mijn ware ik te komen
Een spirituele verstopping
Die nu leek weg te vloeien
Door diep en hard te slaan

Het was zo' n Froger
Het was zo' n typische René Froger
Bolle vettige wangen
Vol minachting
Naar de wereld om hem heen
Het was zo' n volgevreten vetzak
Het was zo' n typische René Froger
Zo' n grappenmaker
Op de feestjes
Zo' n eikel die altijd in de belangstelling staat
No matter wat voor een bullshit hij uitkraamt
Zo' n type was het
Zo' n type die collectebussen
Uit de handen van de vrijwilligers
Van de kankerstichting
Rukt om er zijn drankrekening

In de lokale kroeg mee te betalen
Zo'n hufter
Die zijn zoontje aanmoedigt
Om de grensrechter te molesteren
Zo' n hufter die de leraar molesteert
Die zijn kinderen wees
Op hun asociale van hun vader gekopieerde gedrag
Zo'n hufter die de wereld alles verweet
Waar hij zichzelf schuldig aan maakte
Je kent ze wel, die types
Je kent ze wel,
Die types die jou verwijten
Wat ze je zelf flikken
Niet dat ik hem persoonlijk kende
Niet dat ik met hem sprak ofzo
Niet dat ik hem kende ofzo
Maar je zag het
Je rook het
En je voelde het
Het was zo'n Froger
Zo'n gladjakker die je vrouw neukt
Een dergelijk gladjakker die je van je fiets rijdt
In zijn geblindeerde Hummer
Zo'n belastingontduiker
Zo'n allemansvriend
Zo'n fortuinlijke proleet
Met bakken vol geld
Terwijl jij je de pleuris
Werkt en werkt en werkt
Om die veels te fucking hoge hypotheek
Van je te betalen
Die zo'n typische Froger
Je met zijn gladde smile
Aansmeerde
Met de hete adem van je vrouw in je nek
Het zou kunnen dat
Hij vervelende dingen begon te zeggen
Over de gekleurde serveersters
In een nabijgelegen etablissement
Het zou zo kunnen zijn
Dat hij iets over mijn witte sokken zei
Mijn witte sportsokken
Die vloekten met mijn zwarte broek
Ja, sorry mijn zwarte sokken waren op

Ik sloeg en ik sloeg
Zijn hoofd aan pulp
Eindelijk in staat om te voelen
Te slaan te ageren
Te zijn
Te ademen
Te leven
Zonder dat het corrigerende stemmetje
In mij kop
Mij alweer in de weg zat

Laat dat
Gedraag je
Kam je haren
Recht naar school toe
Spreek met twee woorden

Eindelijk een heel mens
Eindelijk een compleet mens
Geen half mens
Geen het gefrustreerde
Onuitgesproken
En onderhuidse boze deel
Van zichzelf ontkennende ik
Nee eindelijk volledig mijzelf
Volledig in harmonie
Met zowel mijn goede
Als mijn slechte kant
Voor zover er tussen
Die twee nog een onderscheid was
Alles was 1 in het tomeloze
Absurde bevrijdende geweld

En ik was blij
En ik was vrij
En ik was blij
En ik was vrij
Want ik was blij
En ik was vrij
En overgeleverd aan het moment
En ik vroeg mij af

Hoe het kwam
Dat ik hier niet eerder aan gedacht had
Dat ik dit nooit gezien had
De optie van het geweld
Rammen, zoals de hooligans, en de proleten
Rammen tot je een ons weegt
En dan wegrennen
Of een relaxte taakstraf doen
Ergens in een seksclub
De dames voor-masseren
De dames warm kneden
De tuigjes afnemen
De dames opwarmen
Voor een maand of drie
En dan weer vrijuit
En dan weer rammen
En dan weer een taakstraf
Nog meer fucking relaxed dan de vorige
Ja een heerlijk leven van rust
Rammen, taakstrafje, stadionverbodje
En weer beginnen bij voor af aan
De optie van het geweld
De optie van het hersenloze
Zinloze geweld
Een gedooggebied om jezelf heen creëren
Zo losgaan dat niemand iets doet
Dat ze wel goed uitkijken en doorlopen
Erbij grommen als een fuck up
Kijk dan, zo erbij grommen als een fucked up fuck up
Ja, zo een vrijplaats voor jezelf bouwen
Zo hard grommen dat zelfs de agenten een rondje om rijden
Zo hard grommen en slaan dat zelfs de ME het door de vingertjes zien
Zo hard grommen gillen en bijten
Dat de Goden het je vergeven
Zo hard bijten steken en trappen
Dat zelfs de fucking elementen het negeren
Of het toejuichen
Ja zo hard fucking losgaan op de eerste de beste voorbijganger
Dat zelfs de camera's die het registreren
Het gedogen, wij filmen het wel hoor
Ja sla maar lekker door
Zo hard fucking doorslaan en trappen
Dat mensen medelijden met je gaan krijgen
En je als slachtoffer gaan bestempelen

En je vraagjes gaan stellen zoals:
Hoe is het met je?
Wat gaat er door je heen?
Vraagjes die ze je nooit stellen
Omdat je in hun ogen niets of niemand bent
Maar nu wel
Nu wel
Zo hard doorrammen dat zelfs de Tokkies
Van op de hoek met respect naar je kijken
Als je de manke teckel van je vrouw uitlaat
Nee, met jou niet meer focken
Met jou niet meer nooit meer focken
Nee, met jou, de met bloed besmeurde buurman
De nerd van weleer, niet meer fucking spotten
Niet meer pissen in zijn tuintje
Niet meer kotsen op zijn tuinkaboutertje
Niet meer krassen make in zijn volvoetje
Niet zijn vrouwtje meer aanranden nee niet meer doen
Niet je pitbull voor zijn deur laten poepen oh nee niet meer doen
En niet meer lachen als hij een keertje flipt
Oh nee niet hem uitlachen uitlachie
Niet meer doen huilie huilie
En niet meer zijn vrouw je schuur insleuren
En haar bewerken met gereedschap
Gaatjes prikken in haar borsten
Haar laten nemen door je pitbull en je herdershond
Mij laten toekijken met een gun op mijn kop
Het op internet zetten en ermee weggkomen
Omdat zij en ik te bang zijn om er iets van te zeggen
Omdat wij boeken lezen
Omdat wij naar het theater gaan
Omdat wij de poep van onze hond in een zakje doen
Omdat wij jullie vriendelijk gedag zeggen
Omdat wij jullie kinderen snoepjes geven met halloween
Gifsnoepjes ja fucking gifsnoepjes may they die
In fucking mayhem and hell die smerige mattenduivels van jullie
Die Wesley' s en die Jolanthe' s
Omdat wij jullie een kaartje sturen als jullie weer zo' n mormel
Erbij hebben
Omdat wij geen kinderen kunnen krijgen omdat mijn zaad
En haar eitjes het niet doen door jullie overlast
En jullie barbecues vol schimmel en haat
Schuimbekkend in jullie vrije gewelddadige geschreeuw
Jullie geram en jullie gedreig en jullie geboer

Dat zo weerzinwekkend is dat haar eierstokken het begeven
En mijn zaad zichzelf vernietigt om zoveel fucking asocialiteit
Al die dure zelfhulpcursussen
Die mij terug moesten leiden
Tot mijn eigen ik
Die mij naar het geluk moesten leiden
Dat ik maar niet wist beet te pakken
Al die dure sessies
Al die mental coaches
Met hun gladde praatjes
Waar je nog depressiever van werd
Al die sessies
Bij de psycholoog
En de psychiater
Die me honderden
Nee duizenden euro' s kosten
En me nog dieper in het gat
Van de crisis drukten
Die mij gelukkig moesten maken
Maar het niet konden
Met hun geleende Amerikaanse filosofietjes
En hun marginale geratelband
Iets essentieels
Ik was op zoek naar iets essentieels
Iets dat verder ging
Dan goedkope psychologische trucjes
En mentaal gefluister van niets
Geweld
Meteen door naar de kern
Het ontstaan
De big bang
Het geweld
Waarmee alles ontstaan is
En ook weer zal vergaan
Het geweld
Het explosieve geweld
En het trage slopende meanderende geweld
Van de trage explosie
Van ons wegebbende bestaan
Waarom kwamen we niet eerder
Met de optie van het geweld
De optie van het geweld
Het bevrijdende geweld
Bloedzones

Gedoogplaatsen
Voor uitzinnig geweld
Om ons te bevrijden
Van het juk van ons bestaan
De complexiteit
De uitzinnige verantwoordelijkheden
De uitzinnige onzekerheden
Voor een moment je kop uit
Je denken uit
En dan weer door

Eindelijk verlost van mijn
Vriendelijke verontschuldigende
Glimlach
Eindelijk verlost van mijn angstige
Zweterige handjes
Bij elke willekeurige ontmoeting
Of kennismaking
Eindelijk verlost van de schaamte
En de schaamte die mijn leven
Tot een fokking hel maakten
Eindelijk verlost van mijn verlegen masker
Waaronder het kolkte en gutste
Eindelijk verlost van mijn restricted
Focking zelf
Eindelijk vrij
Eindelijk verlost
Van mijn zwaarwichtige
En hypocriete interne beschavingsoffensief
Mijn tour de force
Mijn kruistocht tegen de verharding
En de verloedering
Mijn binnensmondse gevloek
Op het tuig en de dealers
Op de hoek van de straat
Mij beschimpend
Mij bespottend
Eindelijk verlost van het tuig
Van de proleten
Van de Frogers
En de Tokkies
Eindelijk verlost van mijn angst
Om geconfronteerd te worden
Met mijn lichamelijke

En geestelijke zwakte
Eindelijk verlost van mijn angst
Om in elke willekeurige ander
Een meerdere te treffen
Iemand die slimmer was dan ik
Of sterker
Of zekerder
Een vijand
In plaats van een mogelijke gids
Een mogelijke vriend
Eindelijk verlost van mijn wijzende vingertje
Eindelijk verlost van mijn slappe gezeur
Eindelijk verlost van mijn slachtofferschap
De wereld dit
De politiek dat
De Amerikanen zus
De Amerikanen zo
Eindelijk verlost van mijn hautaine
Neerkijken op alles wat ik beneden
Mijn peil achtte
Eindelijk verlost van
Mijn zogenaamde beschavingsoffensief
Dat mij als een zwaar kruis
De diepte van mijn bloeddorstige
Zelf insleurde
En confronteerde
Met de barbaar
De vernietiger in mijzelf
Eindelijk verlost van mijn zuinige
Angstige met alles en iedereen
Rekening houdende mondje
Die veranderd was in een gapend gat
Vol obsceniteiten
En welgemeende "kankers"
Als kogels uitspugend
Naar de wereld
Waar het bloed nu uit gutste
In dikke stralen zwarte dood

Eindelijk verlost van mijn keurslijf
Eindelijk verlost van mijn onvermogen
Om mijzelf te zijn
Mijzelf te uiten
Mijzelf de vrijheid te gunnen

Om mijzelf te zijn
Eindelijk verlost van mijn angst
Om op mijn bek te gaan
Eindelijk verlost
Eindelijk verlost van mijn excuses
Mijn excuses voor dit
En mijn excuses voor dat
En mijn excuses voor zo
Eindelijk verlost van mijn drang
Om het altijd maar beter te willen doen
Eindelijk verlost van die ziekelijke drang
Om te kruipen voor mijn meerderen
Om te kruipen voor de baas
Eindelijk verlost van die ziekelijke drang
Naar erkenning
Naar bevestiging
Naar meer
Naar beter
Eindelijk verlost van die ziekelijke
Verslaving van veren in mijn reet
Eindelijk verlost van mijn om bevestiging
En respect smekende en jankende ik
Eindelijk verlost van mijn mijzelf hatende ik
Eindelijk verlost van die stem in mij

*

En ik voelde een liefde
Een liefde voor het leven
Die ik nog nooit gevoeld had
Een moordende liefde voor het leven
Voor de mensen
En hun keuzes
Al dan niet slim
Al dan niet fout
Ik voelde een liefde
Voor het leven
Voor het bestaan
Voor de rijken en de armen
De geslaagden
En de niet geslaagden
De moordenaars
En de vredestichters
Voor de dieren
En de dingen

Voor de bloemen
En de bullits
Ja, ik voelde een liefde
Voor de nazi' s en voor de joden
Voor de Israëliërs
En de Palestijnen
Ja, ik voelde evenveel liefde
Voor de beesten van de junta
Als voor hun omgebrachte critici
Ik voelde evenveel liefde voor Desi Bouterse
Als voor zijn slachtoffers
Ik voelde evenveel liefde voor de dood
Als voor het leven zelf
Ik voelde evenveel liefde voor mijzelf
Als voor de wereld om mij heen

Ja, ik voelde een liefde
Voor alles en iedereen
Ik voelde een liefde voor mijzelf
Die ik nog niet eerder gevoeld had
Ik accepteerde mijzelf
Met al mijn onvolkomenheden
Ik voelde een liefde voor mijzelf
En zag ineens al mijn kwaliteiten
In plaats van mijn tekortkomingen
Ik voelde mij zacht
Lief
En empathisch
In plaats van een watje
En een overgevoelige sukkel
Ik was dicht bij mezelf
In plaats van er duizenden kilometers
Van verwijderd
Waarom speelde ik een rol?
Schreeuwde ik
Waarom speelde ik al die tijd een rol?
Waarom probeerde ik mijn ware ik
Te verbergen
Onder een slap aftreksel
Van mijn ware moordende muitende
En scheppende ik?
Achter een bange afstandelijkheid
Achter een laffe onpersoonlijkheid
Achter een soort van vaag niets

Ik sloeg door
Ik wilde zijn
Ik wilde zijn
Ik wilde mijzelf zijn
Ik was mijzelf
En ik zou voor de rest van mijn leven
Alleen nog maar mij zelf zijn
Al kostte me dat mijn kop
Voor het eerst van mijn leven
Was ik mijzelf
Mijn ongeremde
Pure zelf
Ongehinderd
Onbelemmerd

En ik begreep
Ineens mijn vrienden
En mijn familie
En mijn kennissen
Die altijd diep moeste zuchten
Als ik me weer eens anders
Voordeed dan ik was
Bot en ongevoelig
Overdreven sukkelig
Mijzelf kleinerend
Mijzelf belachelijk makend
Mijzelf reducerend
Tot een trieste
Ongelukkige zelf hatende
Sukkel badend
In gespeeld cynisme en sarcasme
Terwijl ik van binnen
Gewoon en alleen maar
Mijzelf wilde zijn
Net zoals iedereen
En net zoals iedereen wilde
Dat ik dat deed

Want zij zagen de ware ik
Door mijn maskerades heen
Ja, zij hadden mij door
Dat zag ik aan de liefde
In hun ogen als ze met mij waren
Spraken dingen deden

Dat zag ik aan de liefde
In hun ogen die ik af deed
Als een bedreigende duisternis
Zodat ik ze vervolgens
Makkelijk van me af kon duwen
Als ze te dichtbij kwam
Oh hoeveel vrienden
En vrienden heb ik zo niet vermoord

En het regende geld
En van dat geld bouwde
Ik een vreedzame wereld
Met gelijke rechten en plichten voor iedereen
Een wereld waarin iedereen gelijk was
Iedereen elkaar respecteerde
Ongeacht afkomst kleur inkomen
Een wereld zonder geweld
Een wereld zonder huiselijk
Zonder maatschappelijk
Zonder individueel
Publiekelijk of privaat geweld

Een wereld vol liefde
Een wereld vol wederzijds respect
En liefde
Een wereld waarin we elkaar
Gedag zeggen
Een wereld waarin
We elkaar voor laten
Bij de slager
Een wereld waarin
We elkaar helpen
Een wereld waarin we elkaar helpen
Niet uitlachen
Niet belachelijk maken
Een wereld waarin wij elkaar
Uit het fikkende autowrak helpen
In plaats van dat wij
Er opnames van maken
Die wij op het internet flikkeren
Een wereld waarin wij opkomen
Voor de zwakkere
De uitgeslotene
De gepeste

De geziekte
In plaats van dat wij mee doen
Met stille anonieme
Genietende gezichten
Omdat wij het niet zijn
Omdat wij het Godzijdank
Zelf niet zijn

Een wereld waarin
Wij elkaar niet om niets vertrappen
Maar helpen
En ondersteunen

Een wereld waarin wij elkaar
Uit het diepe dal
Van onze persoonlijke zoektocht
Naar zelfverwezenlijking
Trekken
In plaats van dat we de ander
Daarin laten verrotten

Een wereld waarin jouw zoektocht
Mijn zoektocht is
Zijn zoektocht haar zoektocht is
Onze zoektocht jullie zoektocht is

Een wereld waarin wij collectief zoeken
Naar het licht
Dat ons bevrijdt
Van de schemer en de schaduw
Van ons zijn
De verraderlijke schaduwen
Die ons paradijselijke zijn
Reduceert tot kale kille hel

Omdat we allemaal
Uiteindelijk hetzelfde willen
Geluk in vrede
Modderfokking geluk
In vrede
Geluk in vrede
Modderfokking geluk
In modderfokking vrede
Niet meer

Niet minder

Een wereld waarin
De oorlogen zijn gereduceerd
Tot theekransjes
Waar iedereen welkom is
Ongeacht afkomst
Religie
Etniciteit
Een wereld waarin God
En Satan elkaar de zevende hemel
In rimmen
Waar de acteurs van Goede Tijden
Slechte tijden
Met zeven man
De eerste de beste cynische weigeraar
De eerste de beste criticaster
Van mijn her opgebloeide wil
Om te zijn om te wezen
Om te veranderen
Om lief te hebben
Om te scheppen
Te creëren
In het vuur van mijn eigen vernietiging
Tot bloedende sterfte toe verkrachten
In een oude Indiase bus

Omdat we allemaal
Uiteindelijk hetzelfde willen
Geluk in vrede
Modderfokking geluk
In vrede
Geluk in vrede
Modderfokking geluk
In modderfokking vrede
Niet meer
Niet minder

DEEL 3 EINDSONATE STERFSONATE FUNERALBLUES

*

Oh had zo' n plek maar bestaan
Dan had ik nog geleefd
Dan had ik nog bestaan

Dan had ik het daar van me af gereageerd
Dan had ik al die dingen nog kunnen doen
Waar ik van droomde
Naar New York
Vader worden
Ijs lollies likken
Shetlanders neuken met ijzeren staven
In het gonzende hart
Van hun pre-evolutionaire beschaving
Oh had zo' n plek maar bestaan
Dan was ik gewoon naar huis gelopen
Had ik daar het bloed van mijn handen gewassen
En dan was alles goed geweest
Dan waren de ambulances
En de politieauto' s niet uit komen rukken
Dan hadden ze me nooit opgepakt
En in de media aan flarden gesneden
Dan hadden ze me nooit publiekelijke geanalyseerd
Dan hadden ze me nooit veroordeeld
Tot deze gruwelijke straf
Eeuwige reconstructie
Eeuwige gewelddadige reconstructie
In de anus van mijn dood
Elektrocutie
Anale elektrocutie
Op zijn Amerikaans
Frituren die hersenen
Ongeacht de inspirerende gedachten
Ja het kind met het badwater weggooien
Niet leren van mijn inzichten
Maar frituren
En aan moten hakken voor in het hondenvoer
En in jullie hamburgers
Die agressieve vleeslappen die jullie opjuttten
Jullie hormonen opstuwen
Tot meer en agressiever fucking geweld
Het zit in u
Het zit in mij
Het zit in ons allemaal
Had zo' n plek maar bestaan
Dan was ik naar huis gelopen
Dan had ik het van mij afgewassen
Dan was ik naast mijn vrouw op de bank gaan zitten
En dan had ik haar verteld:

Zo! Ik heb vandaag toch weer iemand de kolere geslagen!
En dan had ze me zo trots als een pauw
Klaar gezogen
Klaar gepepen
En dan waren we gaan slapen
En dan was ik de volgende dag gewoon weer
Ontspannen naar mijn zinloze werkje gegaan
En dan had ik mij zoals van ouds weer onder laten pissen
En dan had ik er zoals van ouds weer niets van gezegd

Nooit meer kruipen
Nooit meer mij anders voordoen
Dan wie ik ben
Nooit meer mij schikken
Naar andermans wil
Nooit meer op mijn hoede zijn
Nooit meer achterdochtig zijn
Nooit meer de verliezer zijn
In dit kansloze spel
Dat ze het leven noemen
Deze perverse parodie op de dood
Dit wanstaltige voorprogramma
Van het zinderende einde
De dood
De hoofd act
Wachtend in de kleedkamer
Van onze existentiële angst
Om te schijten
Om te zijn
Om te wezen
Om te waren
Om te zullen
Om te zullen zijn
Om te zullen zijn geweest
Om te zijn
Om te waren
Om te zullen
Om te zijn

Vaarwel mensen
Vaarwel diertjes
Vaarwel bijtjes
Vaarwel fretjes

Vaarwel keeshondjes
Vaarwel Gelovigen
En ongelovigen
Vaarwel

De volts razen door mijn lijf nu
Mjammie mjammo
Oh mama
Ze elektrocuteren me
En het voelt hemels mama
Bijna bevrijd mama
Bijna bevrijd mama
Bevrijd van die woede
Bevrijd van die haat
Bevrijd van die frustratie
Bevrijd van mijn verminkte
Spiegelbeeld
Bevrijd van de machteloze
Levensgevaarlijke
Opgefokte
Hufter in de spiegel

*

Misschien zei hij wel iets
Over mijn haren
Of over mijn neus
Misschien zei hij wel iets
Over mijn loopje
Misschien zei hij wel iets
Over mijzelf
Zonder daadwerkelijk iets te zeggen
Misschien confronteerde hij
Mij wel met een deel van mijzelf
Dat ik niet wilde zien
Misschien confronteerde hij mij wel
Met dat stuk van mijzelf
Dat ik niet wilde zien
Koste wat kost wilde vermijden
Om te zien
Misschien ook wel niet
Misschien ook wel helemaal niet
Misschien ook wel niet
Misschien ook wel helemaal niet
Misschien ook wel niet

Misschien
Misschien
Misschien

Iedereen heeft er 1
Iedereen heeft er 1
Onder zijn dikke laag
Zijn dikke schild
Van aangeleerde beschaving
Heeft iedereen
Een eigen bloedzone
In dromen hoor je het kolken
In dromen hoor je het zuchten
In dromen hoor je het razen
Je wordt wakker
In de veronderstelling
Dat het maar een droom was
Maar dat is niet zo

Bijna bevrijd
Bijna bevrijd
Bevrijd van jullie stompzinnigheid
Om alles maar in formules
Te willen vatten
Bevrijd van jullie fascistische drang
Om alles maar in begrijpelijke hokjes
Te willen douwen
Te proppen
Bevrijd van jullie frustraties
Bevrijd van al die gefrustreerde
Modderfokkers om mij heen
Die in hun drang
Naar liefde, vrede en geluk
In vrede
Voor zichzelf
En hun families
Alles vernietigen wat ook maar
Een beetje naar nuance neigt

*

Ik ben bijna bij God mama
Ik kan zijn ballen van goud
Zien mama
Ik kan ze bijna aanraken mama
De ballen van god
Ik schreeuw van genot
In de wetenschap
Dat ik geleefd heb mama
In de wetenschap
Dat ik voor een kort
Gewelddadig
Allesvernietigend moment
Tot mijn volle wasdom kwam
En toen was alles weg
Ja, toen was alles weg

*

Ik voel de dood
In mijn adem
Onder mijn huid
Onder mijn nagels
Achter mijn kiezels
En tussen mijn tenen
Ja ik voel de dood
Tussen mijn billen
Onder mijn kloten
En diep in mijn anus
Ik ga dood mama
Ik ga dood
Nu echt
Treur niet mama

*

Ik heb geleefd
Ik heb geleefd moeder

Weet dat ik heb geleefd

En terwijl ik dit zeg

Druppelt het bloed

Van mijn vrouw Ilse

Troostend

In mijn open gebarste psyche

En stilt de dorst van mijn gekte

En de wind huilt zachtjes

En de wind huilt zachtjes

En troostend

In de gaten van mijn wonden

En de zee sabbelt

Aan mijn voetjes

Ik had haar kunnen omhelzen

Ik had kunnen zeggen sorry

Ik had haar kunnen omhelzen

Ik had kunnen zeggen het was een droom

Ik had kunnen

Ik had haar kunnen omhelzen

Ik had haar kunnen beschermen

Ik had haar kunnen troosten

Ik had haar

Maar ik lachte

Ik had mijzelf in kunnen slikken

En uit kunnen poepen

Alsof ik er nooit geweest was

En mijn daad dus ook niet

Ik had mijzelf kunnen wegstrepen

Ik had mijzelf kunnen afvinken

Ik had mijzelf kunnen deleten

Mijn geschiedenis

Mijn geboorte

Mijn jeugd

Mijn puberteit

En al die momenten daarna

Mijn ouders

Hun geschiedenis
Hun roots
All the way back
Tot the first fokking human being
All the way back
Tot the eerste levensvorm
De eerste bacterie
All the way back
Tot het eerste stukje materie
All the way to the big bang
All the way to het zalig makende
Alles troostende alles en iedereen
Vergevende en troostende niets
Maar ik lachte
En zij, zij stond daar maar
Zijn dochter

Ik had haar kunnen wegstrepen
Ik had haar kunnen deleten
Ik had alles kunnen wegstrepen
Ik had alles kunnen deleten
Zoals ik mij mijn hele leven
Had weg gestreept
En gedeletet
Om plaats te maken
Voor anderen
Voor de beschaafde
Geciviliseerde versie van mijzelf
Ik had alles ongedaan kunnen maken
Alles
Ik zweer het je
Ik had alles met een smak
Ongedaan kunnen maken
Maar ik lachte

Ik had haar kunnen omhelzen
Ik had haar kunnen troosten
Ik had haar kunnen beschermen
Maar ik lachte
Ik lachte
En ik sloeg door
Tot alles op was
Over was
En voorbij was

*

Ze verlaten mijn denkschuur
Allemaal
En buiten kabbelen ze voort
In allerlei verschillende
Onverstaanbare talen
Een soort van Babylonische spraakverwarring
Jullie kabbelen over
De waarde van mijn woorden
Mijn beweegredenen
Mijn antwoorden
Die nog meer vragen oproepen
Nog meer vragen
Waar jullie geen tijd voor hebben
Want de volgende killer
Ligt al weer klaar
Om ontleed te worden
Jullie kabbelen over de waarde
De betekenis
Van mijn confessies
Voor jullie zelf onderzoek
Naar de oplossing
Voor dit soort excessen
Die plaatsvinden
Ver buiten de hoge hekken
Van jullie gated communities
Jullie kabbelen over
De inrichting van jullie huizen
Jullie hypotheke
Jullie kabbelen over de wereld
Die jullie in geen jaren meer
Hebben gezien
Jullie kabbelen over de kleur
Van het barpersoneel
En over de versheid
Van de kabbeling
Wie deze badkuip
Na de voorstelling mag hebben
Jullie komen er niet uit
Die mevrouw links daar
Vindt dat zij recht heeft op het bad
Ter uitbreiding

Van haar beschaafde collectie
Theaterattributen
Die meneer links daar
Is invalide aan zijn heupen
En eist met harde stem
De badkuip op
Er begint iemand te huilen
Hoge diepe uithalen
De inhoudelijke discussie verstomt
Voor zover hij ooit was losgebarsten
Het rumoer verhevig
Dan klinken er schoten
Geschreeuw
Jullie idyllische samenzijn
Annex poging
Om jullie zelf te verrijken
Met deze tot zijn einde lopende
Gedachtenoefening zonder zin
Slaat om in een regelrechte
Slachting
En jullie gaan krijsend
En lachend ten onder
Net zoals ik
En dan sijpelt het bloed
Onder de deur
Door om mij goedenacht te kussen

*

We komen er niet uit
Zolang we blijven muiten
En trappen
En slaan
Om het muiten
Het trappen
En het slaan
Komen wij er niet uit
Voor zover wij er al uit zouden komen
Als wij al die even bevrijdende
Als verderfelijke dingen
En shit elkaar niet aan zouden doen
Nee
Niemand heeft de antwoorden
Zelfs God niet

Hij heeft ze zo diep
In ons begraven
Dat hij ze zelf niet meer
Kan vinden

*En God

En God creëerde een wereld
Vol verleidingen
En vol geweld
En diep verscholen in dat geweld
De inzichten
De antwoorden
En God creëerde zo'n wereld
Om de jongen uit de tent te lokken
Om de jongen te spiegelen met zichzelf
Om de jongen te bevrijden
Van zichzelf
En de jongen bevrijdde zichzelf
En het werd een bloedbad
Ja, het werd een bloedbad

*Eindspurt/Epiloog/Laatste woorden

Mijn ogen vallen uit mijn kassen
De diepte in
Ik braak eilandjes
Geronnen bloed
En ik huil

Ik had nog zoveel
Willen worden
Willen zijn
Ik had nog zoveel
Willen zien
Willen horen
Willen voelen
Willen doen

Of ik een jongen
Of een meisje ben
Is niet meer te zien
Niet meer

Ik weet dat het over is
Ik weet dat het voorbij is
Hier alleen in de kou
Van mijn uitzinnige executie
Verlaten en alleen

Ik realiseer me
Wat ik gedaan heb
En het maakt me woest
Verdrietig
En insane
En dolgelukkig
Ja door de spijt
En de wroeging
Die in dit laatste uur
Van mijn leven komen opzetten
Als gruwelijke alles verwoestende stormen
Wordt stil gefluisterd
Door de roes
Die nog steeds door mijn bloed raast
De aangename roes
Van het doden
De aangename roes
Van het killen
Van het vernietigen
Van het zijn

De hitte
Het vuur
De volts
Aangenaam
Aangename strelingen
Van volts
Volts gaan op
In stemmen
Stemmen gaan op in
Zee
In bloed
Een continuüm

Een continuüm
Het bestaan een continuüm
Een zichzelf tot in de oneindigheid
Herhalende roes
Van moorden
Van killen
Van zijn
Van bestaan
Van sterven
Van bestaan
Van sterven

Nooit meer kruipen
Nooit meer mij anders voordoen
Dan wie ik ben
Nooit meer mij schikken
Naar andermans wil
Nooit meer op mijn hoede zijn
Nooit meer achterdochtig zijn
Nooit meer de verliezer zijn
In dit kansloze spel
Dat ze het leven noemen

Kille zwarte handen
Tillen mij uit mijzelf
Houden mij boven de oceaan
En een dichte duistere mond
Vol abstracte spinnenliefde
En fist fuck porno
Blaast mij liefdevol
Uit over het bestaan

Bijna bevrijd mama
Bijna bevrijd mama
Bevrijd van die woede
Bevrijd van die haat
Bevrijd van die frustratie
Bevrijd van mijn verminkte
Spiegelbeeld
Bevrijd van de machteloze
Levensgevaarlijke
Opgefokte
Hufter in de spiegel
De opgefokte hufters

Om mijn heen

Ik ben bijna bij God mama
Ik kan zijn ballen van goud
Zien mama
Ik kan ze bijna aanraken mama
De ballen van god
Ik schreeuw van genot
In de wetenschap
Dat ik geleefd heb mama
In de wetenschap
Dat ik voor een kort
Gewelddadig
Allesvernietigend moment
Tot mijn volle wasdom kwam

Nog even en alles zal over zijn
Eerst zal alles roodkleuren
En dan zal alles bloed zijn
En dan zal dat bloed veranderen in een diepblauw
Waar ik in oplos
En tot mijzelf kom
Dat wil zeggen tot mijn kern, mijn essentie, het niets
Dat alles bij elkaar houdt
De anusvormige trechter
Waaruit alles geboren wordt
En waarin alles verdwijnt
De bommen, de granaten
De rondslingerende ledematen
En het vuur
Eindelijk de rust
Eindelijk de rust

Bloed

Rood als bloed

Bloed als rood

En dan het licht

En dan de stemmen

En dan het uit

En dan het bloed

En dan de stemmen

En dan het rood

En dan...

*

Het licht

Bloed

Rood als bloed

Bloed als rood

En dan het licht

En dan de stemmen

En dan het uit

En dan het bloed

En dan de stemmen

En dan het rood

En dan...

En dan het rood

En dan..

Het licht

Alsnog het licht

En alsnog het bloed

Want alleen in het bloed zijn wij 1

Want alleen in het bloed zijn wij gelijk
Want alleen in het bloed stromen wij over
In elkaar en uit elkaar
Geen verschillen
Geen meningsverschillen
Geen jaloezie
Geen haat
Geen racisme
Zwart geel paars blauw van buiten
Van binnen stroomt het bloed in 1 kleur rond
In het bloed zijn wij dezelfde
Hetzelfde grote dolende twijfelende
En zoekende lichaam
In het bloed zijn wij 1